

det største Haab om, at man vil gaae ind paa det her; men det maa være mig tilladt at fremsføre det og anbefale det varmt, fordi jeg troer, at det ikke blot er billigt, men ogsaa retfærdigt og nødvendigt for de Vedkommende og for Hæren i det Hele, saavel Underordnede som Overordnede. Det er overmaade vanskeligt nøiagtigt at sige, hvad Underofficererne og navnlig, hvad den Klasse af Underofficerer, som jeg her taler om, hidtil have haft i Løn. Jeg har liggende for mig de officielle Beregninger derover, der ere os meddeelte deels af den forrige Krigsminister Neergaard, og som findes trykte i Militaircommissionens Forhandlinger, og deels senere ere trykte, og desuden private og halvt officielle Meddelelser, som jeg har kunnet bringe tilstede, men jeg kan sige med Sandhed, at der ikke er to Opgjørelser, der ere nøiagtigt eens. Smidlertid vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at ogsaa i Lands-thinget har, endogaa ved dette Punkt, den høitagtede Krigsminister, ligesom tidligere Udvalget, lagt nogen Vægt paa, at den mindre gode Lønning vilde der blive raadet Bod paa ved et hurtigere og bedre Avancement. Avancementet fra Commandeerfergent eller Overfergent er til Stabsfergent. Hvor mange saadanne Avancements vil der nu vise sig ved den store Forandring? Jeg veed med Visshed, at Ministeriet erkjender, at der for Infanteriets Vedkommende kun vil vise sig 3 Avancements, og altsaa vilde 89 Commandeerfergenter blive staaende som Overfergenter med 420 Rd., medens 26 af dem endogaa kun vilde komme paa 375 Rd. Jeg vil ikke gaae ind paa de andre Baaben, deels fordi der kun ved Artilleriet overhovedet er Tale om Avancement — der vil nemlig der være 4 Oprykninger — og deels fordi det, jeg har anført, er tilstrækkeligt, mener jeg, til at belyse Sagen. Naar man nu spørger: Hvad have da disse Menneffer hidtil haft, saa vil jeg tillade mig herom at fremsføre, hvad jeg, naaget det Dmvtviste i dette Forhold, troer vil kunne bestaae en nærmere Prøvelse. Ganste vist er der dem, der ikke have Saameget, ganste vist tjener maastee den ene Halvdeel af disse Commandeerfergenter ikke slet saa Meget, thi den Opjørelse, som jeg har faaet, er bygget deels paa Oplysninger, som jeg har været saa

heldig med Ministerens Tilladelse at erholde ovre fra Ministeriet, deels paa de trykte Meddelelser og deels paa private Meddelelser fra Vedkommende selv og fra overordnede Officerer, der have haft Leilighed til at undersøge Forholdene. De ældre Commandeerfergenter have da i saakaldet egentlig Lønning 198 Rd. 45 β , og deres Qvarteerspenge kunne ansættes til 60 Rd. 80 β . Desuden antages deres Stillinger at kunne give dem en aarlig Rente i Gjennemsnit af 72 Rd. Dertil kommer endnu, at de have Caserneinventarium for en Familie — i Reglen have de ikke færre, men snarere flere end 5 Børn — og dette kan ansættes til 24 Rd., Skolegang for idetmindste 3 Børn, hvilket kan ansættes til 36 Rd., Til lægsbrød 6 Rd. 8 β , $\frac{1}{2}$ Favns Brænde 6 Rd., Belysning i 9 Maaneder 12 Rd., tilsammen 84 Rd. Lægge vi alle disse Størrelser sammen, faae vi ud 415 Rd., medens den Gage, som den foreliggende Lov giver dem, er 420 Rd. Den høitærede Minister har selv udtalt, at det var hans Ønske, at netop, og maastee fortrinsviis, denne Classes Raar skulde forbedres noget, men dette vil rigtignok være en overmaade lille Forbedring, i Særbeleshed naar, som de ærede Medlemmer vilde erindre, den høitærede Minister har den Fortjeneste blandt flere ved dette Arbejde, at have etableret det Princip, at de Militaire skulde, ligesom alle andre Borgere, deeltage i Statter og Afgifter i Forhold til deres Raar, hvorved der jo meget let gaaer en halv Snees Rd. i Løbet af de 4 à 500 Rd., som de tjene paa. Regner man 10 Rd. om Aaret dertil, saa faaer man strax ud, at den Klasse, som jeg her taler om, den Deel af Commandeerfergenterne, paa hvilken disse Data passe, i dette Øieblik har 425 Rd. Nu vil man sige: Ja, men der er en Bestemmelse, der jo maa gjælde for dem som for Alle, at Ministeriet og den bevilgende Mhndighed nok vilde sørge for, at de ved personlige Tillæg blive stadesløsholdte; men for ikke at tale om, at det ikke er mig fuldstændig klart, om overhovedet Ministeriet med nogen Sandsynlighed kan regne paa at ville komme i Besiddelse af alle de Data, der udfordres til at vurdere Forholdet fuldstændigt, udtømmende og retfærdigt, er det dog ganste vist, at Løven